

Første Mosebok /Genesis / Bereshit

Parasha 8 Torah Vayishlach (Han sendte)

[Kapittel 32](#)

[Kapittel 33](#)

[Kapittel 34](#)

[Kapittel 35](#)

[Kapittel 36](#)

Parashah 8 haftarah

[Håshea 11:7 – 12:12 Ashkenazim](#)

[Åvajah Sephardim](#)

Parashah 8 brit chadashah

[Matittjaho 26:36 – 26:46](#)

[Første korinterne 5:1 – 5:13](#)

[Hebreerne 11:11 – 20](#)

[Åpenbaringen 7:1 – 7:12](#)

Første Mosebok

Kapittel 32

¹ ³ Så sendte Ja'akåv budbærere foran seg til sin bror Esav i Se'irlandet, landet Edåm. ⁴ Han bød dem og sa: «Tal til min herre Esav på denne måten: Så sier din tjener Ja'akåv: Jeg har bodd hos Lavan og vært der helt til nå. ⁵ Jeg har okser, esler, småfe, tjenere og tjenestepiker, og jeg har sendt bud for å be min herre om at jeg må finne nåde for dine øyne.» ⁶ Så kom budbærerne tilbake til Ja'akåv og sa: «Vi kom til din bror Esav, og han kommer også for å møte deg, og fire hundre menn er med ham.»

⁷ Da ble Ja'akåv meget redd og grepet av angst. Han delte folket som var med ham og småfeet, storfeet og kamelene i to flokker. ⁸ Han sa: «Hvis Esav kommer til den ene flokken og overfaller den, da kan den flokken som er igjen, slippe unna.» ⁹ Så sa Ja'akåv: «Å, min far Avrahams Elåhim og min far Jitzchaks Elåhim, YHVH som sa til meg: Vend tilbake til ditt land og din slekt, og Jeg skal gjøre vel mot deg. ¹⁰ Jeg er ikke verdig all Din barmhjertighet og all den sannhet som Du har vist Din tjener. For bare med min stav krysset jeg denne Jardenelven, og nå er jeg blitt til to flokker. ¹¹ Jeg ber Deg, utfri meg fra min brors hånd, fra Esavs hånd! For jeg frykter for ham, at han skal komme og overfalle meg, mor og barn.

¹² Men Du har selv sagt: Jeg skal sannelig gjøre vel mot deg, og gjøre dine etterkommere som havets sand, så mange at de ikke kan telles.»

²¹³ Så ble han der den natten, og av det han hadde fått tak i, tok han som en gave til sin bror Esav: ¹⁴ to hundre geiter og tjue bukker, to hundre sauer og tjue værer, ¹⁵ tretti melkekameler med føllene sine, førti kuer og ti okser, tjue eselhopper og ti esler. ¹⁶ Så overlot han dem i hendene på tjenerne sine, hver flokk for seg, og sa til tjenerne sine: «Gå i forveien for meg, og la det være litt avstand mellom flokkene!» ¹⁷ Han bød den første og sa: «Når min bror Esav møter deg og spør deg: Hvem tilhører du, og hvor skal du? Hvem tilhører disse som går foran deg? ¹⁸ da skal du si: De tilhører din tjener Ja'akåv. Dette er en gave som er sendt til min herre Esav. Og se, også han kommer bak oss.» ¹⁹ Så bød han også den andre, den tredje og alle som fulgte etter flokkene, og sa: «På denne måten skal dere tale til Esav når dere finner ham. ²⁰ Si også: Se, din tjener Ja'akåv er bak oss.» For han sa: «Jeg vil forsone ham med gaven som kommer foran meg, og etterpå vil jeg se ansiktet hans. Kanskje han vil ta imot meg.» ²¹ Så sendte han gaven foran seg, men selv ble han i leiren den natten.

²² Samme natt sto han opp og tok de to kone-ne sine, de to tjenestepikene sine og de elleve sønnene sine, og så gikk han over ved Jabbåks vadested. ²³ Han tok og sendte dem over elven, og så sendte han over alt det han eide. ²⁴ Så var Ja'akåv igjen alene, og en Mann kom og brøt med ham helt til morgenen grydde. ²⁵ Da Mannen så at Han ikke fikk overmakten over ham, rørte Han ved hofteleddets hans. Hoftet til Ja'akåv gikk av ledd da Han kjempet med ham. ²⁶ Han sa: «La Meg gå, for dagen gryr.» Men han sa: «Jeg lar Deg ikke gå uten at Du velsigner meg!» ²⁷ Så sa Han til ham: «Hva er ditt navn?» Han sa: «Ja'akåv.» ²⁸ Og Han sa: «Ja'akåv skal ikke lenger være ditt navn, men Israel. For du har kjempet med Elåhim og med mennesker, og vunnet.» ²⁹ Ja'akåv spurte og sa: «Jeg ber Deg, si meg Ditt navn!» Han sa: «Hvorfor spør du Meg om Mitt navn?» Og Han velsignet ham der.

³³⁰ Ja'akåv kalte stedet med navnet P'ni-El: «For jeg har sett Elåhim ansikt til ansikt, og enda berget jeg livet.» ³¹ Med det samme han krysset P'ni-El, gikk solen opp over ham, og han haltet på grunn av hoftet. ³² Derfor er det slik til denne dag at Israels barn ikke spiser nerven, som er ved hofteleddets, fordi Han berørte hofteleddets til Ja'akåv ved nerven.

[Til toppen](#)

Kapittel 33

¹ Ja'akåv løftet blikket, og se, der kom Esav, og fire hundre mann sammen med ham. Så delte han barna mellom Lea, Rachel og de to tjenestepikene. ² Han stilte tjenestepikene og deres barn fremst, Lea og hennes barn bak dem, og Rachel og Jåsef sist. ³ Så gikk han over foran dem og bøyde seg til jorden syv ganger, helt til han kom bort til sin bror. ⁴ Men Esav sprang ham i møte, og han omfavnet ham. Han falt ham om halsen og kysset ham, og de gråt. ⁵ Han løftet blikket og så kvinnene og barna, og sa: «Hvem er disse som er sammen med deg?» Da sa han: «De barna som Elåhim i sin nåde har gitt din tjener.»

⁴ Så kom tjenestepikene fram, de og barna deres, og de falt på kne. ⁷ Også Lea kom med barna sine, og de bøyde seg. Så kom Jåsef og Rachel fram, og de falt på kne. ⁸ Da sa Esav: «Hva ville du med den store flokken jeg møtte?» Han sa: «Jeg ville finne nåde for min herres øyne.» ⁹ Men Esav sa: «Jeg har rikelig, min bror. Behold det du har for deg selv.» ¹⁰ Ja'akåv sa: «Nei, jeg ber deg, hvis jeg nå har funnet nåde for dine øyne, så ta imot gaven fra min hånd. For jeg har sett ditt ansikt som om jeg hadde sett Elåhims ansikt, og du hadde behag i meg. ¹¹ Jeg ber deg, ta imot min velsignelse som er sendt til deg. For Elåhim har sett i nåde til meg, og jeg har alt jeg trenger.» Så ba han ham inntrengende, og han tok imot den.

¹² Da sa Esav: «La oss legge ut på reise! La oss dra, så skal jeg dra foran deg.» ¹³ Men Ja'akåv sa til ham: «Min herre vet at barna er svake, og jeg må sørge for småfeet og storfeet som har ungdyr. Hvis mennene skulle drive dem for hardt bare én dag, vil alt småfeet dø. ¹⁴ Jeg ber min herre dra videre i forveien for sin tjener. Jeg vil dra langsomt og forsiktig videre med en fart som passer for buskapen som går foran meg, og for barna, helt til jeg kommer til min herre i Se'ir.» ¹⁵ Esav sa: «Jeg ber deg om å få la noen av dem som er med meg, være igjen hos deg.» Men han sa: «Hvorfor det? La meg bare finne nåde i min herres øyne.» ¹⁶ Samme dag vendte Esav tilbake på veien til Se'ir. ¹⁷ Ja'akåv la på vei til Sökkåt, bygde et hus for seg selv og lagde hytter til buskapen sin. Derfor blir stedet kalt med navnet Sökkåt. ¹⁸ Så kom Ja'akåv trygt fram til byen Shechem, som er i K'naans land. Han kom fra Paddan-Aram, og han slo leir utenfor byen. ¹⁹ Jordstykket der han hadde slått opp teltet sitt, kjøpte han for hundre pengestykker av barna til Hamår, Shechems far. ²⁰ Så reiste han et alter der og kalte det El-Elåhei-Israel.

[Til toppen](#)

Kapittel 34

¹ Dina, den datteren Lea hadde født til Ja'akåv, gikk ut for å se til døtrene i landet. ² Da Shechem, hevitten Hamårs sønn, høvdingen i landet, fikk se henne, tok han henne, lå med henne og krenket henne. ³ Hans sjel var knyttet til Dina, Ja'akåvs datter, og han elsket den unge kvinnen og talte vennlig til den unge kvinnen. ⁴ Så talte Shechem til sin far Hamår og sa: «Ta denne unge kvinnen til kone for meg!»

⁵ Ja'akåv hørte at han hadde skjendet hans datter Dina. Sønnene hans var ute på marken med buskapen. Derfor sa ikke Ja'akåv noe før de kom. ⁶ Da gikk Hamår, Shechems far, ut til Ja'akåv for å tale med ham. ⁷ Da Ja'akåvs sønner hørte det, kom de inn fra marken. Mennene ble sorgfulle og meget harme, for han hadde gjort en skammelig handling i Israel ved å ligge med Ja'akåvs datter. Dette burde ikke vært gjort. ⁸ Men Hamår talte med dem og sa: «Min sønn Shechems sjel henger ved datteren din. Jeg ber deg, gi ham henne til kone! ⁹ Og inngå ekteskap med oss! Gi dine døtre til oss og ta våre døtre til dere! ¹⁰ Så kan dere slå dere ned sammen med oss, og landet skal ligge åpent foran dere. Bo og driv handel der, og skaff dere eiendommer der!»

¹¹ Da sa Shechem til hennes far og hennes brødre: «La meg finne nåde i deres øyne, og det dere ber meg om, skal jeg gi dere. ¹² Forlang så høy medgift og gave dere vil, og jeg skal gi dere det dere ber meg om. Men gi meg den unge kvinnen til kone!» ¹³ Men Ja'akåvs sønner svarte Shechem og hans far Hamår svikefullt da de talte med ham, for han hadde skjendet deres søster Dina. ¹⁴ De sa til dem: «Dette kan vi ikke gjøre, for å gi vår søster til en mann som er uomskåret, vil være en skam for oss. ¹⁵ Bare på denne betingelsen vil vi gå med på det: Hvis dere vil bli som oss, hvis alle av hankjønn hos dere blir omskåret, ¹⁶ da vil vi gi våre døtre til dere, og da vil vi ta deres døtre til oss. Vi skal slå oss ned sammen med dere, og vi skal bli ett folk. ¹⁷ Men hvis ikke dere vil lyde oss og bli omskåret, vil vi ta vår datter og dra bort.» ¹⁸ Hamår og Shechem, Hamårs sønn, syntes godt om det de sa. ¹⁹ Den unge mannen ventet ikke med å gjøre dette, for han hadde sin lyst i Ja'akåvs datter. Han ble vist mer ære enn alle andre i sin fars hus.

²⁰ Hamår og hans sønn Shechem kom til byporten, og de talte med mennene i byen og sa: ²¹ «Disse mennene står i et fredsforhold til oss. La dem derfor slå seg ned i landet og drive handel der. For landet er sannelig vidt nok for dem til alle kanter. La oss ta døtrene deres til våre koner, og la oss gi dem døtrene våre! ²² Bare på denne betingelsen vil mennene gå med på å slå seg ned sammen med oss og være ett folk: Hvis alle av hankjønn blant oss blir omskåret på samme måte som de selv er omskåret. ²³ Vil ikke da både buskapen deres, det de eier og alle dyrene de har, tilhøre oss? La oss bare gå med på det, så vil de slå seg ned sammen med oss.» ²⁴ Alle som gikk ut av porten i byen hans, hørte på Hamår og hans sønn Shechem. Alt av hankjønn ble omskåret, alle som gikk ut av porten i byen hans.

²⁵ Det skjedde på den tredje dagen, mens de ennå led av smertene, at to av sønnene til Ja'akåv, Shim'ån og Levi, Dinas brødre, tok hvert sitt sverd og kom uventet over byen og drepte alle av hankjønn. ²⁶ De drepte Hamår og hans sønn Shechem med sverdet egg, og de tok Dina ut av Shechems hus og dro bort. ²⁷ Ja'akåvs sønner kom over de falne og plyndret byen, der deres søster var blitt skjendet. ²⁸ De tok småfeet, storfeet og eslene deres, det som var i byen, og det som var på marken, ²⁹ og alt som var av verdi. Alle barna deres og alle konene deres tok de til fange. De plyndret til og med alt som var i husene.

³⁰ Da sa Ja'akåv til Shim'ån og Levi: «Dere har ført ulykke over meg ved å gjøre meg til en vemmelse blant dem som bor i landet, blant K'naaneerne og perizittene. Siden vi er få i tallet, vil de samle seg mot meg og slå meg i hjel. Både jeg og mitt hus kommer til å gå til grunne.» ³¹ Men de sa: «Skulle han få behandle vår søster som en prostituert?»

[Til toppen](#)

Kapittel 35

¹ Da sa Elåhim til Ja'akåv: «Bryt opp, dra opp til Bejt-El og slå deg ned der! Der skal du bygge et alter for Elåhim, Han som viste seg for deg da du flyktet fra din bror Esavs ansikt.»

² Ja'akåv sa til husfolket sitt og til alle som var med ham: «Få bort de fremmede gudene som er blant dere, rens dere og skift klær! ³ La oss så bryte opp og dra opp til Bejt-El! Der vil jeg lage et alter for Elåhim, Han som svarte meg på min trengsels dag, og som har vært med

meg på den veien jeg har gått.» ⁴ Så ga de Ja'akåv alle de fremmede gudene de hadde hos seg, og ringene de hadde i ørene sine. Ja'akåv gjemte alt dette under terebintetrete ved Shechem. ⁵ Så dro de av sted, og det skjedde at frykt fra Elåhim kom over byene som lå omkring dem, og de forfulgte ikke Ja'akåvs sønner.

⁶ Så kom Ja'akåv til Lus, det er Bejt-El, som ligger i K'naans land, han og hele folket som var med ham. ⁷ Han bygde et alter der og kalte stedet El-Bejt-El, for der åpenbarte Elåhim seg for ham da han flyktet fra sin brors ansikt.

⁸ D'vårah, Rivkas amme, døde, og hun ble begravet nedenfor Bejt-El, under terebintetrete. Det ble kalt med navnet Allon-Bakut.

⁹ Da Ja'akåv kom fra Paddan-Aram, viste Elåhim seg for ham igjen, og Han velsignet ham.

¹⁰ Elåhim sa til ham: «Ditt navn er Ja'akåv. Ditt navn skal ikke lenger kalles Ja'akåv, men nå skal Israel være ditt navn.» Så kalte Han ham Israel. ¹¹ Elåhim sa til ham: «Jeg er Elåhim Den Allmektige. Vær fruktbar og bli mange! Et folk og en skare av folkeslag skal stamme fra deg, og konger skal utgå fra ditt liv. ¹² Landet Jeg ga til Avraham og Jitzchak, det gir Jeg deg. Og til dine etterkommere gir Jeg dette landet.» ¹³ Så fór Elåhim opp fra ham på det stedet hvor Han hadde talt med ham. ¹⁴ Ja'akåv satte opp en minnestøtte på det stedet hvor Han hadde talt med ham, en minnestøtte av stein. Han øste ut drikkoffer på den, og han helte olje over den. ¹⁵ Stedet der Elåhim talte med ham, kalte Ja'akåv med navnet Bejt-El.

¹⁶ Så dro de bort fra Bejt-El. Da de bare var et lite stykke fra Efrat, skulle Rachel føde, og hun hadde en hard fødsel. ¹⁷ Det skjedde under den harde fødselen at jordmoren sa til henne: «Frykt ikke, også denne gangen får du en sønn.» ¹⁸ Det skjedde idet sjelen hennes forlot henne – for hun døde – at hun kalte ham med navnet Ben-Åni (sønn av min sorg). Men hans far kalte ham Benjamin (sønn av høyre hånd). ¹⁹ Så døde Rachel og ble begravd på veien til Efrat, det er Beit-Lechem. ²⁰ Ja'akåv reiste en minnestøtte på graven hennes, og den er minnestøtten på Rachels grav til denne dag.

²¹ Så dro Israel videre og slo opp teltet sitt bortenfor Migdal-Eder. ²² Mens Israel bodde i det landet, skjedde det at Re'oven gikk og lå med Bilha, sin fars med hustru. Og Israel fikk høre om det.

²³ Leas sønner var Re'oven, Ja'akåvs førstefødte, og Shim'ån, Levi, J'hodah, Jissakar og Z'volon. ²⁴ Rachels sønner var Jåsef og Benjamin. ²⁵ Sønnene til Bilha, Rachels tjenestepike, var Dan og Naftali. ²⁶ Sønnene til Zilpah, Leas tjenestepike, var Gad og Asjer. Dette var Ja'akåvs sønner, som ble født ham i Paddan-Aram. Jitzchak dør

²⁷ Så kom Ja'akåv til sin far Jitzchak i Mamre, eller Kirjat-Arba, det er Hevrån, hvor Avraham og Jitzchak hadde bodd. ²⁸ Jitzchaks levedager var nå hundre og åtti år. ²⁹ Så utåndet Jitzchak og døde, og han ble forenet med sitt folk, gammel og mett av dager. Hans sønner Esav og Ja'akåv begravde ham.

[Til toppen](#)

Kapittel 36

¹ Dette er slektsboken til Esav, som er Edåm. ² Esav tok seg koner blant K'naans døtre: Ada, hetitten Eilåns datter, og Åhålivamah, som var datter av Ana, hevitten Tziv'åns datter, ³ og Basmat, som var datter av Ismael, N'vajåts søster. ⁴ Ada fødte Esav sønnen Elifas, og Basmat fødte ham Re'oel. ⁵ Åhålivamah fødte Je'usj, Jalam og Kårach. Dette var Esavs sønner, som ble født til ham i K'naans land.

⁶ Så tok Esav sine koner, sine sønner, sine døtre og alle dem som var i hans hus, buskapen sin og alle dyrene sine, og alt han eide, som han hadde skaffet seg i K'naans land, og dro til et land borte fra sin bror Ja'akåvs ansikt. ⁷ For det de rådde over var for mye til at de kunne bo sammen. Landet der de bodde som fremmede, kunne ikke livnære dem, på grunn av buskapen deres. ⁸ Så bodde Esav i Se'irfjellet. Esav er Edåm.

⁹ Dette er slektsboken til Esav, far til Edåmittene i Se'irfjellet. ¹⁰ Dette var navnene på Esavs sønner: Elifas, som var sønn av Esavs kone Ada, og Re'oel, som var sønn av Esavs kone Basmat.

¹¹ Elifas' sønner var Teman, Åmar, Sefå, Gatam og Kenas. ¹² Timna var medhustruen til Elifas, Esavs sønn, og hun fødte Amalek til Elifas. Dette var sønnene til Ada, Esavs kone.

¹³ Disse var Re'oels sønner: Nahat, Serach, Sjamma og Missa. Dette var sønnene til Esavs kone Basmat.

¹⁴ Disse var sønnene til Esavs kone Åhålivamah, som var datter av Ana, Tziv'ån s datter. Hun fødte Je'osj, Jalam og Kårach til Esav.

¹⁵ Disse var høvdingene blant Esavs sønner. Sønnene til Elifas, Esavs førstefødte sønn, var høvdingen Teman, høvdingen Åmar, høvdingen Sefå, høvdingen Kenas, ¹⁶ høvdingen Kårach, høvdingen Gatam og høvdingen Amalek. Disse var høvdingene som nedstammet fra Elifas i Edåms land. De var sønnene til Ada.

¹⁷ Disse var sønnene til Re'oel, Esavs sønn: høvdingen Nahat, høvdingen Serach, høvdingen Sjamma og høvdingen Missa. Disse var høvdingene som nedstammet fra Re'oel i Edåms land. De var sønnene til Basmat, Esavs kone.

¹⁸ Disse var sønnene til Åhålivamah, Esavs kone: høvdingen Je'usj, høvdingen Jalam og høvdingen Kårach. Disse var høvdingene som nedstammet fra Åhålivamah, Esavs kone, Anas datter.

¹⁹ Disse var sønnene til Esav, som er Edåm, og disse var høvdingene deres.

²⁰ Dette var sønnene til horitten Se'ir, som bodde i landet: Lotan, Sjobal, Tziv'ån , Ana,

²¹ Disjon, Eser og Disjan. Disse var høvdingene blant hårittene, Se'irs sønner, i Edåms land.

²² Lotans sønner var Håri og Heman. Låtans søster var Timna. ²³ Disse var Sjåvals sønner: Alvan, Manahat, Eival, Sjefå og Ånam. ²⁴ Disse var Tziv'ån s sønner: Ajja og Ana. Dette er den Ana som fant vannet i ødemarken mens han gjette eslene til sin far Tziv'ån . ²⁵ Disse var Anas barn: Disjon og Åhålivamah, Anas datter. ²⁶ Disse var Disjons sønner: Hemdan, Esjban,

Jitran og Keran. ²⁷ Disse var Esers sønner: Bilhan, Sa'avan og Akan. ²⁸ Disse var Disjans sønner: Otz og Aran. ²⁹ Disse var høvdingene blant hårittene: høvdingen Låtan, høvdingen Sjøval, høvdingen Tziv'an, høvdingen Ana, ³⁰ høvdingen Disjon, høvdingen Eser og høvdingen Disjan. Dette var høvdingene blant hårittene i Se'irlandet, høvdingene nevnt hver for seg.

³¹ Dette var kongene som hersket i landet Edåm før det var noen konge som hersket over Israels barn: ³² Bela, B'års sønn, var konge i Edåm, og navnet på byen hans var Dinhavah.

³³ Da Bela døde, ble Jåvav, sønn av Serachh fra Baz'rah, konge etter ham. ³⁴ Da Jåvav døde, ble Hosjam fra Teman konge etter ham. ³⁵ Da Hosjam døde, ble Hadad, Bedads sønn, konge etter ham. Det var han som overfalt Midjan på Måavsletten. Navnet på byen hans var Avit.

³⁶ Da Hadad døde, ble Samla fra Masreka konge etter ham. ³⁷ Da Samla døde, ble Shaol fra Rehåvåt ved elven konge etter ham. ³⁸ Da Shaol døde, ble Ba'al-Hanan, Akbårs sønn, konge etter ham.

³⁹ Da Ba'al-Hanan, Akbårs sønn, døde, ble Hadar konge etter ham. Navnet på byen hans var Pa'u. Navnet på hans kone var M'heitav'el, som var datter av Matred, Mei-Zahavs datter.

Maftir ⁴⁰ Dette var navnene på Esavs -høvdinge, ut fra sine slekter og ut fra sine steder, nevnt med sine navn: høvdingen Timna, høvdingen Alva, høvdingen Jetet, ⁴¹ høvdingen Åhålivamah, høvdingen Ela, høvdingen Pinån, ⁴² høvdingen Kenas, høvdingen Teman, høvdingen Mivtzar, ⁴³ høvdingen Magdiel og høvdingen Iram. Disse var høvdingene i Edåm, etter bostedene sine i det landet de eide. Esav var far til Edåmittene.

[Til toppen](#)

Håshea 11:7 – 12:12 (Ashkenatzim)

⁷ For Mitt folk holder fast ved sitt frafall fra Meg. Selv om de roper til Den Høyeste, er det likevel ingen som opphøyer Ham. ⁸ Hvordan kan Jeg gi deg opp, Efraim? Hvordan kan Jeg overgi deg, Israel? Hvordan kan Jeg gi deg opp som Adma eller gjøre med deg som Tz'våjim? Mitt hjerte vender seg i Meg. All Min medynk våkner. ⁹ Jeg skal ikke fullbyrde Min brennende vrede. Jeg skal ikke ødelegge Efraim igjen. For Jeg er El og ikke et menneske, Den Hellige i din midte. Jeg vil ikke komme med vrede. ¹⁰ De skal følge YHVH. Han skal brøle som en løve. Når Han brøler, skal barna komme skjelvende fra vest. ¹¹ De skal komme skjelvende som en fugl fra Mitsrajim, som en due fra landet Ashor. Jeg skal la dem bo i sine hus, sier YHVH.

Kapittel 12

¹ Efraim har omgitt Meg med løgn og Israels hus med svik. J'hodah setter seg ennå opp mot El, mot Den Hellige, som er trofast. ² Efraim higer etter vind, ja, jager østavind. Hele dagen hopper han opp løgn og ødeleggelse. De slutter en pakt med assyrerne og fører olje til Mitsrajim.

³ YHVH fører sak mot J'hodah, og Han skal straffe Ja'akåv for hans ferd. Etter hans gjerninger skal Han gjengjelde ham. ⁴ I mors liv grep han sin bror i hælen, og i sin styrke kjempet han med Elåhim. ⁵ Ja, han kjempet med Budbæreren og vant. Han gråt og ba Ham om nåde. Han fant ham i Beit-El, og der talte Han til oss. ⁶ Det er YHVH Elåhej hatzevaåt. YHVH er det navnet Han skal kalles med. ⁷ Derfor skal du vende om til din Elåhim. Hold fast på miskunnhet og rett, og vent alltid på din Elåhim!

⁸ K'naaneeren, han har falske vekter i hånden. Han elsker å undertrykke. ⁹ Efraim sier: «Sannelig, jeg er blitt rik, jeg har skaffet meg rikdom. I alt mitt strev skal de ikke finne noen misgjerning hos meg, ikke noen synd.»

¹⁰ Men Jeg er YHVH din Elåhim, helt fra tiden i landet Mitsrajim. Jeg skal igjen la deg bo i telt som i dagene under den fastsatte høytiden. ¹¹ Jeg har talt til profetene, Jeg lot synene bli mange. Ved profetene talte Jeg i lignelser. ¹² Er det misgjerning i Gil'ad, så skal de sannelig bli til intet. Oftrer de okser i Gilgal, så skal deres altere sannelig bli til hauger i plogfurene på marken.

[Til toppen](#)

Åvadjah (sephardim)

¹ Åvadjahs syn. Så sier Adånaj YHVH om Edåm: Vi har hørt et budskap fra YHVH, og en budbærer er sendt ut blant folkeslagene: «Stå opp, og la oss reise oss til strid mot henne».

² Se, Jeg skal gjøre deg liten blant folkeslagene. Du skal bli dypt foraktet. ³ Ditt overmodige hjerte har forført deg, du som bor i skjulestedene i klippen, som har din bolig så høyt. Du sier i ditt hjerte: «Hvem kan styrte meg ned til jorden?» ⁴ Selv om du stiger så høyt som ørnen, og selv om du legger ditt rede blant stjernene, skal Jeg styrte deg ned derfra, sier YHVH.

⁵ Hvis tyver kom til deg, røvere om natten, å, hvor du blir ødelagt! Ville de ikke bare stjele til de hadde nok? Hvis druesamlere kom til deg, ville de da ikke la det stå igjen noe til etterhøst? ⁶ Å, hvor Esav skal ransakes! Å, hvor hans skjulte skatter skal oppspores! ⁷ Alle mennene i ditt forbund skal drive deg helt til grensen. De mennene som holder fred med deg, skal forføre deg og få overmakten over deg. De som spiser ditt brød, skal legge en felle for deg. «Han har ingen forstand.» ⁸ Skal Jeg ikke utrydde de vise fra Edåm på den dagen, sier YHVH, og forstand fra Esavs fjell? ⁹ Da skal dine mektige bli forferdet, Tejman, så hver mann fra Esavs fjell skal drepes og utryddes. ¹⁰ På grunn av volden mot din bror Ja'akåv, skal du dekkes av skam, og du skal bli utryddet for evig. ¹¹ På den dagen da du sto på den andre siden, på den dagen da fremmede førte bort det han eide, da utlendinger kom inn gjennom hans porter og kastet lodd om Jeroshalajim, da var også du som en av dem. ¹² Men du skulle ikke se ned på din brors dag, på hans bortførelses dag. Du skulle ikke glede deg over J'hodah barn på deres ødeleggelses dag. Du skulle ikke tale store ord på trengselens dag. ¹³ Du skulle ikke gå inn gjennom Mitt folks port på deres undergangs dag. Sannelig, du skulle ikke se ned på det onde som kom over ham på hans undergangs dag, og ikke strekke hånden ut mot det han eier på hans undergangs dag. ¹⁴ Du skulle ikke stå ved veiskillet for å

utrydde dem som slapp unna. Du skulle ikke overgi dem som var igjen av ham på trengselens dag.

¹⁵ For YHVHs dag er nær for alle folkeslagene. Som du har gjort, slik skal det bli gjort mot deg. Du får lønnen tilbake over ditt eget hode. ¹⁶ For som dere drakk på Mitt hellige berg, slik skal alle folkeslagene drikke hele tiden. Ja, de skal drikke og svelge, og de skal bli som om de aldri hadde vært til.

¹⁷ Men på Tzijåns berg skal det være utfrielse, og der skal det være hellighet. Ja'akåvs hus skal ta sine eiendommer i eie. ¹⁸ Ja'akåvs hus skal være en ild og Jåsefs hus en flamme. Men Esavs hus skal bli til halm. De skal sette dem i brann og fortære dem, og det blir ingen som overlever av Esavs hus, for YHVH har talt. ¹⁹ De som bor i Sør, skal ta Esavs fjell i eie, og de som bor i Lavlandet, skal ta Filisterlandet i eie. De skal ta Efraims land og Shåmråns land i eie. Benjamin skal ta Gil'ad i eie. ²⁰ De bortførte av denne hærstyrken av Israels barn skal ta K'naaneernes land i eie helt til Sarepta. De bortførte fra Jeroshalajim, som er i Sefarad, skal ta byene i Sør i eie. ²¹ Så drar frelserne opp til Tzijåns berg for å dømme Esavs fjell. Riket skal tilhøre YHVH.

[Til toppen](#)

Matittjaho kapittel 26:36 – 46

³⁶ Så kom Jeshoa sammen med dem til et sted som kalles Gat Sh'manim. Og Han sier til disiplene: «Sett dere her mens Jeg går bort der og ber.» ³⁷ Og Han tok med seg Kefa og de to Zavdais sønner, Han begynte å bli bedrøvet, og angst kom over Ham. ³⁸ Da sa Han til dem: «Min sjel er dypt bedrøvet inntil døden. Bli her og våk med Meg!» ³⁹ Han gikk litt lenger fram og falt på sitt ansikt, ba og sa: «Min Far, hvis det er mulig, så la dette beger gå Meg forbi! Men ikke som Jeg vil, bare som Du vil!» ⁴⁰ Så kommer Han bort til disiplene og finner dem sovende. Og Han sier til Kefa: «Så kunne dere da ikke våke med Meg i én time?» ⁴¹ Våk og be, for at dere ikke skal komme i fristelse. For ånden er villig, men kjøttet er skrøpelig.»

⁴² Igjen, for andre gang, gikk Han bort og ba og sa: «Min Far, hvis dette begeret ikke kan gå Meg forbi uten at Jeg drikker det, så skje Din vilje.» ⁴³ Og Han kom og fant dem sovende igjen, for øynene deres var søvntunge. ⁴⁴ Så forlot Han dem, gikk igjen bort og ba for tredje gang, og Han sa de samme ord. ⁴⁵ Så kommer Han til disiplene sine og sier til dem: «Sover dere ennå og hviler dere? Se, timen er nær, og Menneskesønnen blir overgitt i synderes hender. ⁴⁶ Stå opp, la oss gå! Se, han som forråder Meg, er nær.»

[Til toppen](#)

Første korinterne Kapittel 5:1 – 13

¹ I det hele fortelles det om hor blant dere, og det slikt hor som ikke en gang blir nevnt blant hedningene, at en mann lever sammen med sin fars kone! ² Og dere er oppblåste, når dere heller burde sørge, slik at han som har gjort denne gjerningen, kunne bli støtt ut fra dere.

³ For sannelig, selv om jeg er fraværende i kroppen, er jeg til stede i ånden, og som om jeg var til stede, har jeg allerede dømt ham som har gjort denne gjerningen. ⁴ I vår Herre Jeshoa haMashijachs navn, når dere er samlet og min ånd er med dere, sammen med vår Herre Jeshoa haMashijachs kraft, ⁵ overgi da den det gjelder, til Satan til kroppens ødeleggelse, for at hans ånd kan bli frelst på Herren Jeshoa haMashijachs Dag.

⁶ Det dere roser dere av, er slett ikke noe godt. Vet dere ikke at en liten surdeig syrer hele deigen? ⁷ Rens derfor ut den gamle surdeigen, så dere kan være en ny deig, siden dere er usyret. For sannelig, vårt Pesachlam er slaktet for oss, haMashijach. ⁸ La oss derfor holde høytid, ikke med gammel surdeig eller med surdeig av ondsinn og ondskap, men med renhets og sannhets usyrede brød.

⁹ Jeg skrev til dere i mitt brev at dere ikke skulle ha samfunn med dem som lever i hor.

¹⁰ Men da mente jeg ikke dem som lever i hor som verdens barn, eller de grådige eller pengeutpressere eller avgudsdyrkere, for da ville dere være nødt til å gå ut av verden.

¹¹ Men nå skrev jeg til dere at dere ikke skal ha samfunn med noen som kalles en bror, og som lever i hor, eller som er grådig, eller er en avgudsdyrker eller en spotter eller en drukkenbolt eller en pengeutpresser, at dere ikke en gang skal spise sammen med en slik person. ¹² For hva har jeg med å dømme også dem som er utenfor? Er det ikke dem som er innenfor, dere dømmer? ¹³ Men dem som er utenfor, er det Elåhim som dømmer. Derfor: Driv denne onde ut fra dere ^{5.Mos. 13:6; 17:7, 12; 19:19; 21:21; 22:21, 24; 24:7!}

[Til toppen](#)

Hebreerne kapittel 11:11 – 20

¹¹ Ved tro fikk også Sara selv kraft til å unnfange en slekt, og hun fødte, selv om hun var kommet over den alderen da en føder ^{1.Mos 18}, for hun regnet Ham for trofast som hadde lovt at dette skulle skje.

¹² Derfor ble det også født fra én, og det fra en som var så godt som død, så mange som stjernene på himmelen, ja, utallige som sanden på havets strand ^{1.Mos. 15:5-6; 22:17; 32:13 (12); 2.Mos. 32:13; 5. Mos. 1:10; 10:22}. ¹³ Alle disse døde i tro, uten å ha fått det som løftene talte om. Men de hadde sett det langt borte og stolte på det. De hilste det og bekjente at de var fremmede og utlendinger på jorden ^{1.Krøn. 29:15}.

¹⁴ For de som taler slik, gir dermed åpent til kjenne at de søker et fedreland. ¹⁵ Og hvis det var det landet de var kommet ut fra, de hadde hatt i tanke, ville de hatt mulighet til å vende tilbake. ¹⁶ Men nå lengter de etter et bedre, det vil si det himmelske. Derfor skammer ikke Elåhim seg over å bli kalt deres Elåhim, for Han har gjort byen i stand for dem.

¹⁷ Ved tro bar Avraham fram Jitzchak da han ble satt på prøve. Og han som hadde fått løftene, ofret sin enbårne ^{1.Mos. 22}. ¹⁸ Om ham ble det sagt: «I Jitzchak skal din slekt kalles ^{1.Mos. 21:12}». ¹⁹ For han regnet med at Elåhim også var mektig til å reise ham opp fra de døde. Det var også derfra han fikk ham tilbake som i en lignelse.

²⁰ Ved tro var det Jitzchak velsignet Ja'akåv og Esav med sikte på det som skulle komme.

[Til toppen](#)

Åpenbaringen kapittel 7:1 – 12

¹ Etter dette så jeg fire engler stå ved jordens fire hjørner. De holdt jordens fire vinder, for at vinden ikke skulle blåse på jorden, på havet eller på noe tre. ² Da så jeg en annen engel stige opp fra øst, og han hadde Den Levende Elåhims segl. Og han ropte med høy røst til de fire englene som det var gitt å skade jorden og havet ^{2.Mos 13:9; 13:16; 5.Mos. 6:8; 11:18; Esek. 9:4}, ³ og sa: «Gjør ikke skade på jorden, havet eller trærne før vi har beseglet pannene til vår Elåhims tjenere.» ⁴ Og jeg hørte tallet på dem som var beseglet. Ett hundre og førtifire tusen av alle Israels barns stammer var beseglet:

⁵ Av J'hodah stamme tolv tusen beseglede, av Re'ovens stamme tolv tusen beseglede, av Gads stamme tolv tusen beseglede,

⁶ av Ashers stamme tolv tusen beseglede, av Naftali stamme tolv tusen beseglede, av Manasse stamme tolv tusen beseglede,

⁷ av Shimåns stamme tolv tusen beseglede, av Levi stamme tolv tusen beseglede, av Jissakars stamme tolv tusen beseglede,

⁸ av Tsvolons stamme tolv tusen beseglede, av Jåsefs stamme tolv tusen beseglede, av Binjamins stamme tolv tusen beseglede.

⁹ Deretter så jeg, og se, en stor skare som ingen kunne telle, av alle folkeslag, stammer, folk og tungemål, som sto foran tronen og foran Lammet, kledd i hvite kjortler, med palmegrener i hendene sine. ¹⁰ Og de ropte med høy røst og sa: «Frelsen tilhører vår Elåhim, Ham som sitter på tronen, og Lammet!» ¹¹ Alle englene sto rundt tronen og de eldste og de fire livsvesener, og de falt ned på sitt ansikt foran tronen og tilba Elåhim ¹² og sa: «Amen! Velsignelsen, herligheten og visdommen, takksigelsen og æren, kraften ^{1.Krøn. 29:11-13} og styrken tilhører vår Elåhim i all evighet! Amen.»

[Til toppen](#)